

יעל זה (במדבר כט) וממךבר מותנה, וממפתחה נחליא"ל. הנחלים של אל שופעים עליו. ומנחליאל במות. מה זה במות? הסתלקות, שהסתלק וישב ברומי העולם, והסתדר בדרכם עליונים של התויה.

ומבמותה הגיא, פרשו. אבל בא ראה, כשהאדם נזכר בתורה ויושב ברומי העולם, צריך לו להשဖיל את עצמו, כדי שייצור הרע, הקטגור שמקטרוג עליון, לא ישולט עליו להסיטו. ועל זה ומבמותה הגיא - צריך לו לעשות פנו גיא, כדי שיפרד מפנו אותו שישוב בשדה מואב, ודאי, היצור הרע שנקרו לוט, ושרוי במוֹאָב, בשבייל שההתדקות שלו בראשונה להוציא את פרי הפעשים הרעים בעולם היה במואב, כמו שנאמר (בראשית יט) ותלך הבכירה בן ותקרא שמו מואב.

ואם אדם נפרד מפנו, הוא עליה להיות ראש, ולשות בפסגה. מה זה פסגה? כמו שנאמר (תהלים מה) פסנו ארמנותיה. ונש��פה (במדבר כט) - שהסתכלות של מעלה בו, על פניה הישימן - זה העולם הבא, שנקרו ישיימון, שהסתכל בפסגה זו, הקריה הקדומה ירושלים. דבר אחר, כשהישראל חזרו בתשובה והעלו את היבאר, למעלה, נתנה להם במתנה, וכשברו לדרך רעה, אז ומבמותה הגיא, כמו שנאמר (דברים ט) ונשב בגיא מול בית פנו. על אותו החטא ישבו למטה בניה. אשר בשדה מואב - משום שהצד של מואב גרים להם.

ואחר שקבעו את ענשם, עלו בראש, והרימו דגליהם על הצל, כמו שנאמר (במדבר כה) ויהי אחר המגפה וכו', שאו את ראש.

יעל דא, וממךבר מותנה, וממפתחה נחליא"ל. נחלין דאל נגידין עלייה. ומנחליאל במות. מי בא מות, אסתלקות, דאסטליק ויתיב ברומי עולם, ואשפדל במלין עילאיין דאוריתא. ובבמותה הגיא, אוקמה. אבל פא חזי, בר בר נש אהדק בואריתא, ויתיב ברומי עולם, אייבעי ליה לאשפלא גרמייה, בגין דיכרא בישא קטינורא דמקטרוג עליוי, לא ישלוט עליוי לאסטה ליה. ועל דא, ומבמותה הגיא, אייבעי ליה למעבד פגיא בגין דיתפרש מגיה הוהו דיתיב בשדה מואב, ודאי, יצרה בישא דאקרי לוט, ושריא במוֹאָב, בגין דאתדקותיה בקדmittא לאפקא פירא דעובדי בישין בעולם, במוֹאָב הוה, כמה דעת אמר, (בראשית יט) ותלך הבכירה בן ותקרא שמו מואב.

יאי בר נש אהדרש מגיה, סליק למחרוי ראש, ולמשרי בפסגה. מי פסגה, כמה דעת אמר (תהלים מה יד) פסגו ארמנותיה. ונש��פה. דאסטלותא דלעילא ביה. כמה דעת אמר על פני היישימון, דא עולם דאתי, דאקרי ישימון, דאסטל ביה בהאי פסגה, קרפתא קדישא יירושלים.

דבר אחר, בר ישראל אהדרו בתיבתא, וסליקו לבירא לעילא, אתייהיבת לוֹן במתנה. וכברתו לאורה בישא, בגין ומבמותה הגיא. כמה דעת אמר (דברים ג כט) ונשב בגיא מול בית פעור. על הוהו חובה, יתבו למתא בגיא. אשר בשדה מואב, בגין דסטרה דמוֹאָב גרים לוֹן.

ילבדת דקבילו עונשיהו, סליקו לרישא, ואריםו דגלייהו על כלא. כמה דעת אמר (במדבר כה יט) ויהי אחריו המגפה וכו', שם נו